

סיפורי

מעשיות

פאר'ן שבת טיש

פרשת בהר
(בא"י בחקתי)
כ אייר
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 28
(80)

ארויסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש הרמ"ב

אייבערשטן דארף מען זיי געבן א גאלדענע בעקישטשע, און אויף געוויסע מענטשן האט ער פארשטאנען אז זיי וועלן נאר אנהייבן דינען דעם אייבערשטן אויב מען וועט זיי טוישן דאס קליידונג, זיי זאלן גיין אנגעטון אנדערש ווי פארדעם.

גיטש יעדער קען פארשטיין צו דעם

גיטש יעדער קען פארשטיין צו דעם, אונזער שכל וואלט אנדערש געזאגט, אפשר פעלט אויס אז די עשירים זאלן גיין מיט רייכע קליידער און אזוי וועלן זיי דינען דעם אייבערשטן, אבער דער בעל תפלה האט פארשטאנען אויף יענע עשירים אז זיי וועלן מער גלייכן אויב מען וועט טוישן זייער וועג פון קליידונג, זיי הייסן גיין צעריסן, און דאס וועט זיי מאכן דינען דעם אייבערשטן.

און ביי די מענשן וואס ער האט זיי מקרב געווען צו השם יתברך. איז ביי זיי א תענית און דער גרעסטער סיניף (דהיינו פייניקין וף) טייערער געווען פון אלע תענוגים פון דער וועלט. ווארן זיי האבן גיהאט תענוג פון דעם גרעסטן סיניף אדער פון א תענית מער איידער פון אלע תענוגים פון דער וועלט.

א זיסקייט אין עבודת השם

דער צדיק, דער הייליגער רבי, ברענגט דעם מענטש אזוי נאנט צום אייבערשטן אז דער מענטש הייבט אן שפירן א תענוג אין זיין עבודת השם, דער מענטש שפירט גיטש ווי עס איז דא תענוגים אויף דער וועלט און ער איז געשטראפט געווארן אז ער דארף דינען דעם אייבערשטן, נאר פארקערט, דעם בעל תפלה'ס מענטשן האבן געשפירט אזא מין זיסקייט אין זייער עבודת השם, נאכמער פון אלע תענוגים פון די וועלט.

והיה היום אין סע געווען א מדינה. וואס דארט איז געווען גרויס עשירות, זיי זענען אלע געווען עשירים. נאר דאס פירינג פון דער מדינה איז געווען זייער מיצר. ווארן סע האט זיך ביי זיי אלץ גיפירט ווערליג דעם עשירות. אימליכנס מעלה און אימליכנס כבוד. איז נאר געווען ווערליג זיין עשירות. סע איז ביי זיי אויסגעזעצט געווען. אז דער וואס ער האט זיין אייגענעם אויף פיל אלפים אדער רבבות (פיל טויזנט) געלט. קומט אים די מעלה און דער כבוד. און דער וואס ער האט אזוי פיל און אזוי פיל געלט קומט אים איין אנדערע מעלה. און אזוי אלע מעלות ביי זיי איז אלץ געווען ווערליג דעם געלט וואס אימליכער האט גיהאט. און דער וואס ער האט אזוי פיל און אזוי פיל אלפים ורבבות. ווי אזוי סע דארט ביי זיי אים געזעצט געווען דער איז שוין א מלך.

און אזוי האבן זיי גיהאט פאנען. אז דער וואס ער האט אזוי פיל געלט. איז ער אין דער פאן. און סע קומט אים די מעלה און דער כבוד אין דער פאן. און דער וואס ער האט אזוי פיל געלט. איז ער אין איין אנדערע פאן. און סע קומט אים דארט די מעלה אין זייער פאן. אלץ ווערליג זיין געלט.

און סע ביי זיי אויף אליקען אים געזעצט געווען וויפיל געלט ער זאל האבן. אז ער זאל האבן די מעלה אין דער פאן. און וויפיל געלט ער זאל האבן אז ער זאל שוין זיין אין איין אנדערע פאן. און זאל דארט עפעס האבן איין מעלה. און א כבוד. און אזוי אימליכנס מענטשנס כבוד און נאר זיין מעלה איז אלץ געווען רב ווערליג זיין געלט וואס ער האט גיהאט. אזוי ביי זיי איז אים געזעצט געווען אויף אימליכער מעלה און כבוד וויפיל געלט ער באדארף צו האבן.

און אזוי איז ביי זיי אויסגעזעצט געווען. אז ער האט נאר אזוי פיל געלט. איז ער א גלאטער מענטש. און אז ער האט אבער נאך ווייניגער. איז ער שוין נאר קיין מענטש נישט. נאר ער איז א היה אדער איין עוף. (דהיינו דאס איז נאר א היה וואס האט א פנים ווי א מענטש). און סע איז ביי זיי געווען חיות און עופות דהיינו אז ער האט נאר אזוי אביסל געלט איז דאס נאר א לייב דאס איז א מענטשליכער לייב אין אז ער האט נאר אזוי אביסל געלט איז ער נאר איין עוף. און אזוי האבן זיי גיהאט אנדערע חיות און עופות. ווארן דער וואס ער

שבת קודש פרשת קדושים, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאך'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יב, מבבל תפלה.

אין קורצן פון פריער

דער רבי דערציילט, אז עס איז געווען א בעל תפלה וואס איז געזיצן חוץ לישוב, און פלעגט ארוםגיין רעדן צו מענטשן פון תכלית, אז עס איז גיטש דא קיין אנדערער תכלית אויף דער וועלט נאר צו דינען דעם אייבערשטן, זינגען און לויבן און זיך מתוודה זיין צום אייבערשטן. און יעדעס מאל וואס ער האט איינעם איבער גערעדט מיט זיינע רייד, האט ער אים אויף אנועק געשיקט חוץ לישוב.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

ביז מען איז געווארן. אז סע גיפנט זיך דער בעל תפלה. וואס ער גייט אום און רעט אן מענטש צו השם יתברך. נאר האפן האט מען אים נישט גיקאנט. ווארן דער בעל תפלה פלעגט זיך פירן מיט גרויס חכמה. און פלעגט זיך ביי אימליכן פארשטעלן אנדערש. ביי דעם האט ער זיך פארשטעלט פאר איין ארים מאן. און ביי דעם פאר איין סוחר. און ביי דעם האט ער זיך נאך אנדערש פארשטעלט. און דערצו אז ער פלעגט קומען שמועסן מיט א מענטש. אז ער האט פארשטאנען אז ער קאן ביי דעם מענטש נישט פוילן דאס וואס ער וויל. פלעגט ער דעם מענטש אזוי פאררירען מיט רייד. ביז סע נאר נישט גיקאלט געווען צו פאלן אז ער מיינט דאס דאווענען דהיינו אז ער זאל אים מקרב זיין צו השם יתברך. און סע נישט גיקאלט געווען צו שמועסן זיך אז ער מיינט דאס. האטשע צום אמת איז נאר זיין פונקט געווען נאר דאס. ווארן וואס ער האט גישמועסן און גרעט מיט לייט. האט ער מער נישט גימיינט נאר דאס. דהיינו אז ער זאל מקרב זיין צו השם יתברך. נאר ווי ער האט פארשטאנען אז ער פוילט ביי דעם נישט. פלעגט ער אים אזוי מקרב זיין און פארשטעלן מיט רייד ביז יענער האט גימיינט אז ער וויל נאר נישט דאס. (איבער דעם האט מען דעם בעל תפלה נישט גיקאנט האפן) האט דער בעל תפלה עופק געווען אלץ אין דער זאך כ"ל ביי סע געווארן א רושם און א פרסום אויף דער וועלט. און סע האט געוואלט אים האפן נאר סע איז נישט גיקאלט געווען כ"ל.

איז דער בעל תפלה מיט זיינע לייט געטען חיון ליישוב. און זיי האבן עופק געווען נאר אין תפלה און שירות ותושבחות צו נאט ברוך הוא און וידוים און תעניתים און סיגופים און תשובות. און די זאך פון דעם בעל תפלה איז געווען ער האט גיקענט אימליכן מספיק זיין (כלומר ער זאל אימליכן גיבן) וואס ער האט באדארפט.

א סיסטעם און פארעם

דער בעל תפלה האט געוואוסט ווי אזוי צו רעדן צו יעדן באזונדער אים צו מאכן דינען דעם אייבערשטן. ער האט גיטש געהאט א ספעציעלער סיסטעם און פארעם ווי אזוי מען דארף גיין אנגעטון און זיך פירן, נאר יעדער איז געגאנגען אנגעטון און זיך געפירט לויט זייער וועג.

אז ער האט פארשטאנען אין איינעם פון זיינע לייט. אז נאך זיין מוח נאך. באדארף ער צו נאטס דונקט. און ער זאל גיין אנטימאן אין גילדן גיטטיק. האט ער עס אים מספיק געווען און אזוי פארקערט. אמאל איז צו אים מקרב געווארן איין עושר און ער האט אים ארויס גינגמען פון דעם יישוב. און ער האט פארשטאנען אז דער עושר באדארף צו גיין אפגרייבן. האט ער אים אזוי גיפירט אזוי ווי ער האט געוואוסט. ווי אזוי מען באדארף אימליכן צו פירן אזוי האט ער אים מספיק געווען.

א גאלדענע בעקישטשע

דאס איז געווען א באזונדערע חכמה פונעם בעל תפלה, אז ער האט געוואוסט ווי אזוי צו פירן אלע סארט מענטשן לויט זייער מוח. אויף געוויסע מענטשן האט ער פארשטאנען אז כדי זיי זאלן דינען דעם

האט ווייניג געלד. דער איז גאר קיין מענטש נישט ביי זיי. נאר ער איז א תורה אדער איין עוף. ווארין ביי זיי איז דער עיקר דאס געלט געווען. און די מעלה אין דער כבוד פון איינליכן איז נאר געווען ווערליך דעם געלט.

האט מען געהערט אויף דער וועלט או סע אזי פארהאנדן אזוי א מדינה. האט דער בעל תפלה זייער א גרויסן קהכעץ גיטאן ררויה. און ער האט גיזאגט ווער ווייסט. ווי היי די דאזיגע קאנען פארטיילן דורך דעם. האבן זיי גיפניען מענטשן פון ווייניג לייט. און האבן אים גאר קיין ריעה נישט גיפרעגט און זיי האבן זיך אויף גרויבן. און זענען גיגאנגען צו דער מדינה אז זיי זאלן זיי ארויס פירן דערפון. ווארין זיי (היינו די לייט פון דעם בעל תפלה) האבן גרויס רחמנות גיהאט אויף דער מדינה וואס זיי זענען אזוי פארפירט גיוארין אין דער תורה פון געלט. און כפרט דער בעל תפלה האט גיזאגט. אז זיי קאנען נאך ווייטער פארפירט ווערן. איבער דעם זענען די לייט פון דעם בעל תפלה גיגאנגען צו דער מדינה. מאמע וועלן זיי קאנען ארויס פירן זיי פון ווערע נארישקייט.

אלעס זאל זיך דרייען ארום געלט

דער בעל תפלה האט זייער געקערעכצט אויף די מענטשן פון דעם מדינה, גישט צוליב זייער געלט, ווייל מען מעג האבן געלט, און מעג אפילו זיין אן עושר, נאר אלעס זאל זיך דרייען ארום געלט? אז דו האסט געלט ביסטו א מענטש, און אז נישט ביסטו א תורה?!

איך אליינס בין דער מדינה...

אלס קינד בין איך אמאל איינגעשטאנען ביי מיין פעטער ר' שמואל טייטלבוים גרוי זאיר, מיין מאמעס ברודער, האב איך דארט געזען דעם ספר ספורי מעשיות ווי דאס ענטהאלט פילע אינטערעסאנטע מעשיות, האב איך אים געבעטן אז איך וויל עס בארגן, האט ער מיר עס געבארגט. געדענק איך ווי לייגענדיג דעם שטיקל אז די מענטשן פון דעם מדינה האבן געהאט חיות אז אלעס געוואנדן לויט די געלט, איז מיר דאס געווען זייער אומפארשטענדליך, וואס הייסט, איינער וואס האט געלט איז א מענטש, און אז נישט איז ער א תורה?!

אבער אז מען קוקט גוט אריין זעט מען אז עס מוז נישט זיין אז דער מדינה געפונט זיך אין די הרי חשד, עס קען גאר זיין אז איך אליינס בין דער מדינה, צו דיר רעד איך נישט ווייל דו האסט נישט קיין געלט, און צום אנדערן וואס האט געלט רעד איך יא; פאר דיר וועל איך זיך נישט ריקן, און פארן צווייטן וואס האט געלט וועל איך זיך יא ריקן, אים צו מאכן פלאץ; פאר דיר וועל איך נישט האלטן אפן דעם טיר, און פארן צווייטן וואס האט געלט וועל איך עפענען דעם טיר, און זיך אראפבייגן, אפער וועל איך פארדינען פון אים א דאלער... קומט אויס אז מיר זענען אין דעם מדינה.

די זענען גיקומען אין דער מדינה אריין. און זיי זענען אריין גיגאנגען מן הסתם צו א קליינעם מענטשן וואס דער הייסט ביי זיי א תורה און זי האבן אנהייבן מיט אים צו שמוסין. פאשר אז צום אמת אין דאס געלט גאר קיין תכלית נישט. און דער עיקר תכלית איז נאר נאט צו רייען וכו'. און דער האט זיי גאר נישט צו געהערט. ווארין סע אז שוין ביי זיי אזוי איינגיזאגטע געווען אין דער ריעה אין דער עיקר איז נאר דאס געלט. און אזוי האבן זיי גישמוסט נאך מיט איין אנדערן. און ער האט אויף זיי נישט צו געהערט. און זיי האבן מיט אים ווייטער גיזאגט שמוסין. האט ער זיי געעפערט (היינו דער מענטש וואס זיי האבן מיט אים גישמוסט האט ער זיי געעפערט) ווייטער האב איך נישט צייט מיט אייך צו שמוסין. האבן זיי אים גיפרעגט, פאר וואס. האט ער געעפערט. פאשר מיר באדארפן אלע ארויס פון דער מדינה. אין איין אנדערע מדינה אריין. ווארין מיר האבן געזעהן אז דער עיקר תכלית איז נאר דאס געלט. איבער דעם איז ביי אונז גיבלין אז מיר זאלן גיין צו אזוי א מדינה וואס דארט מאכט מען געלט. (היינו סע אז דארט אזוי איין ערד וואס דערפון מאכט מען גאלד און זילבער). איבער דעם מוזן מיר היינט אלע גיין צו דער מדינה.

און ווידער און ביי זיי גיבלין אז זיי ווילן. אז זיי זאלן האבן בוכים און מולות אויף (היינו שטערן און מולות וואס אין הימל) דהיינו אז דער וואס ער האט אזוי פיל און אזוי פיל געלט. ווי אזוי זיי האבן דארט אויס געזעט דרויף. דער זאל זיין א בוכ (היינו א שטערן) ווארין אז ער האט אזוי פיל געלט האט ער זיך דעם כח פון דעם שטערן ווארין דאס גאלד. ווארין וואס סע אז פארהאנדן ערד וואס פון איר מאכט מען גאלד. איז זיך דאס תחומ די שטערן. וואס דורך זיי וואקסט דארט אזוי איין ערד וואס פון איר מאכט מען גאלד. אז דער מענטש האט אזוי פיל געלט האט ער זיך דעם כח פון דעם שטערן. איבער דעם איז ער אלץ א שטערן (אזוי האבן זיי אלץ גיזאגט די מדינה ווערליך זייער פארפרושיט אין דעם געלט) און אזוי האבן זיי גיזאגט. אז זיי ווילן האבן מולות אויף. דהיינו אז איבער וועט האבן אזוי פיל און אזוי פיל געלט. ווי אזוי זיי האבן דרויף אויסגייעצט דער זאל זיין און זיי ווילן מול. און אזוי האבן זיי זיך גימאכט מלאכים אלץ ווערליך דעם געלט. ביי סע אז ביי זיי גיבלין אז זיי זאלן האבן נאמן אויף. אז דער וואס ער וועט האבן זייער פיל געלט אזוי פיל און אזוי פיל אלפים ורבבות. ווי אזוי זיי האבן דרויף אויס געזעט. דער זאל זיין איין נאט. ווארין אז נאט נישט אים אזוי פיל געלט. איז ער אלץ א נאט.

דאס האט בכלל נישט קיין זין...

דאס האט בכלל נישט קיין זין אז גאט געבט אים אזויפיל געלט - איז ער אליינס א גאט, אויב אזוי, דעם וואס גאט געבט אים נישט קיין

געלט, וואלט דאך אויך געדארפט זיין די זעלבע...

ווידער האבן זי גיזאגט. אז זיי קערן נאר נישט צו זיין אין דעם איר פון דער וועלט. און זיי באדארפן גארנישט צו זיין אין איינעם מיט אנדערע מענטשן ביי זיי זאלן זיי נישט ממא זיין. ווארין די איבריגע מענטשן פון דער וועלט זענען גאר ממה אקעגן זיי. איבער דעם האבן זיי זיך מיטגעגען געווען. אז זיי וועלן זיך זוכן זייער הויכע בערג וואס זיי זענען העכער פון נאר דער וועלט. און זיי וועלן דארט זיין. כדי זיי זאלן זיין העכער פון דער וועלט. האבן זיי שיקט מענטשן. אז זיי זאלן זוכן הויכע בערג. האבן זיי גיפנען זייער הויכע בערג אזוי גיגאנגען די גאנצע מדינה און האבן זיך דארט ביי זעלט. אויף די הויכע בערג. דהיינו אויף דעם פארט האבן זיך ביי זעלט א קביץ מענטשן פון דער מדינה (בלומר א שפאט) און אזוי אויף דעם אנדערן פארט וכו' און זיי האבן גימאכט ארום דעם פארט א גרויס חוקת. און גרויסע גראבינס ארום דעם פארט. ביז סע איז נישט גימאלט געווען צו זיי זאל קומען א מענטש. ווארין סע מער נישט געווען נאר איין באהאלטיגער וועג צו דעם פארט וואס קיין אנדערער מענטש האט נאר נישט גיזאגט צו קומען צו זיי. און אזוי אויף דעם אנדערן פארט אויף און אזוי ביי אלע בערג האבן זיי אלץ גימאכט חוקת וכו' כנ"ל. און זיי האבן גישטעלט שומרים ווייט פון דעם פארט. כדי קיינער זאל צו זיי נישט קאנען קומען. און זיי זענען געווען דארט אויף די בערג. און האבן זיך גיפירט מיט דעם פירדיג כנ"ל. און זיי האבן גיהאט אסאך נאמן. דהיינו ווערליך דעם געלט כנ"ל.

למשמר ווייל ביי זיי איז דער עיקר געווען דאס געלט. ביז דאך אסאך געלט. איז מען געווען ביי זיי א נאט האבן זיי מורא געהאט פאר רציוחה און גולה. ווארין איינליכער וועט זיין א רוצח און א גולן כדי ער זאל ווערן א נאט. דורך דעם געלט וואס ער וועט גולן. נאר זיי האבן גיזאגט. ווייל דער וואס ער האט געלט איז א נאט. וועט ער זיך היטן פון גיחות און רציוחות. און זיי האבן מתקן געווען עבודות און קרבנות אז מע זאל מקריב זיין קרבנות און מע זאל מתפלל זיין צו די געטער. כדי דורך דעם זאל מען קרייגן געלט און זיי פלעגן מקריב זיין מענטשן פאר קרבנות און זיי פלעגן זיך אלליין מקריב זיין צו די נאמן. כדי ער זאל אין אים נכלל ווערן אין דער נאך וועט ער מתגלגל ווערן. וועט ער זיין איין עושר. ווארין דער עיקר אמונה איז ביי זיי געווען דאס געלט. און זיי האבן געהאט עבודות און קרבנות און קטורת וואס זיי פלעגן דערמיט צו רייען די נאמן (היינו די וואס זיי האבן גיהאט אסאך געלט) און פון דעסט וועגן פארט. איז די מדינה גיזאגט פיל געווען מיט רציוחה און גולה. ווארין דער וואס ער האט נישט גיגלייבט אין די עבודות איז ער געווען א רוצח און א גולן כדי ער זאל האבן געלט. ווארין דער עיקר איז ביי זיי געווען דאס געלט ווארין דורך געלט קאן מען זיך קויפן אלדיג. עסן און קליידער און דער עיקר לעבן פון דעם מענטש איז דורך דעם געלט. איבער דעם איז דאס געלט ביי זיי דער עיקר אמונה געווען (אזוי איז אלץ זייער גיזאגט פארפירטע דעה געווען).

און זיי האבן אלץ געזעהן. אז סע זאל ביי זיי נישט גימענערט ווערן קיין געלט. ווארין דאס געלט איז ביי זיי נאר די אמונה און דער נאט געווען. אדרבא מע מוז זעהן אז מע זאל אריין ברענגען אין דער מדינה אריין געלט פון אנדערע ערטער. פלעגן פון זיי גייען סחורים זאלן האנדלען אין געווען מדינות. כדי זיי זאלן געווען געלט כדי מע זאל נאך מער געלט אריין ברענגען אין דער מדינה אריין. און צדקה. און גיזאגט א גרויסער איסור ביי זיי געווען. ווארין ווי טאר מען אוועק געבן דאס געלט וואס נאט האט אים געגעבן. וואס דאס איז ביי זיי דער עיקר געווען אז מע זאל האבן געלט. ווי טאר מען זע דאס אוועק גיבן. איבער דעם איז גיזאגט ביי זיי איין איסור געווען צו גיבן צדקה.

און זיי האבן גיהאט ממונים. דהיינו מענטשן וואס זיי זענען געזעט געווען דרויף. זיי זאלן אכטונג גיבן אויף איינליכע אויב ער האט אזוי פיל געלט ווי ער זאגט.

דעם ראש ישיבה'ס רייכטום...

דאס איז צוליב דעם וואס עס זענען דא מענטשן וואס זאגן אז זיי האבן געלט, און באַמט פארמאגן זיי גארנישט. איך האב דאס געטון אין אַנפאנג ווען די ישיבה האט זיך געעפנט, און די גאנצע שטאט האט געקאכט געפערליך איבער די מחלקת קעגן די ישיבה, איז א בחור מיר געקומען פֿרעגן, וואס קען איך טון, יעדע שבת זיצן מיינע ברידער און שוואַגערס ביי די סעודה און רעדן קעגן דעם ראש ישיבה, האב איך אים געזאגט, קומענדיגע מאל מען הייבט אן רעדן, זאלסטו זאגן "דו ווייסט, מיין ראש ישיבה האט אסאך געלט, ער האט ריעל עסטעיט איבעראל", ווי דער בחור האט מיר נאכדעם געזאגט, דאס האט געארבעט וואונדערליך, ווי נאר ער האט דאס געזאגט איז אלעס געווארן אויס, אלע זענען געווארן ערשטוינט: "פון וואו האט דיין ראש ישיבה אזויפיל געלט?" מען האט פֿארגעסן פון די גאנצע מחלוקה, מען האט זיך נאר באצויגן אויף דעם ראש ישיבה'ס רייכטום... דאס איז געווען די איינציגסטע וועג ווי אזוי צו בארואיגן מענטשן, ווי נאר מען הייבט אן רעדן פון געלט טוישט זיך אלעס.

איי, זיינע בילדונגס האבן מאַרגענזשעס...

אז מען הערט נאר אויף איינעם אז ער האט הייזער אדער עפעס א ירושה, געבט מען אים אן עליה צו די תורה, און אלע געשעפטן באדינען אים שיינן און העפליך, איי, אלע זיינע בילדונגס האבן גרויסע מאַרגענזשעס און די באַנק קומט פאלד אלעס צונעמען...

ווארין איינליכער האט גימונט ארויס ווייזן זיין עשירות אלע מאל. כדי ער זאל בלייבן ביי דער מעלה. און ביי דעם כבוד וואס ער האט גיהאט ווערליך זיין געלט. (בלומר די אלע עשירים וואס זיי זענען ביי זיי געווען נאמן און שטערן וכו' און מלאכים וכו' מהמט זייער

געלט פלעגט מען אלע מאל זיי איבער צו זעהן. אויב ער האט אזוי פיל געלט. אויב ער איז נישט אומזוכט אין גאט וכו'. און מענטשן זענען דרויף גיזעט גווען אז זיי זאלן אלע מאל דאס אויף זעהן און אמאל פלעגט ביי זיי צו ווערן פון א תורה א מענטש. און פון א מענטש א תורה דיינו אז איין עושר האט אנגיווארן דאס געלט. אז ער שוין אויס מענטש גיווארן. אז גיווארן פון א מענטש א תורה. ווארין ער האט זיך שוין קיין געלט נישט.

מיין שכל האב איך נישט פארלוירן...

מען דערציילט, עס איז געווען אן עושר וואס מען פלעגט אים רופן צו אלע מיטונגען אין די קהלה צו הערן זיין מיינונג, שפעטער ווען ער האט פארלוירן זיין געלט, האט מען אים אויפגעהערט רופן צו די מיטונגען, האט ער געפרעגט: "איך פארשטיי נישט וואס איז געשען, דאס געלט האב איך טאקע פארלוירן, אבער מיין שכל האב איך נישט פארלוירן..." דאס איז ממש וואס דער רבי זאגט, ווילאנג דער מענטש האט געהאט געלט איז ער געווען א מענטש, ווי נאר ער האט פארלוירן זיין געלט איז ער געווארן א תורה, קיינער קוקט שוין נישט אויף אים, און קיינער הערט אים מער נישט אויס.

און אזוי פארקערט. אז איינער האט גווינען געלט. אזוי איז גיווארן פון א תורה א מענטש. און אזוי איז גווען ביי די אייביקע מעלות. וואס ביי זיי איז אלץ ווערליג דעם געלט גווען. (אזוי אויך אזוי גווען. מיט אמאל איז איינער אויס גיווארן. ווארין ער האט שוין דאס געלט אנגיווארן) און זיי פלעגן האבן די צורות און די פארטעטן פון די נאטין (דיינו די וואס האבן פיל געלט גיהאט) און ביי אטליכן אין גווען די פארטעטן. און זיי פלעגן זיי צו האלדירן אין צו קושין. ווארין דאס געלט איז ביי זיי גווען נאר זייער עבודה אין זייער אמונה.

דער רבי איז דער בעל תפלה

ביז אהער האבן מיר שוין גענוג גערעדט פון דעם נארישן מדינה, לאמיר אביסל אנהייבן רעדן פונעם בעל תפלה, וואס דאס איז דער הייליגער רבי; ווי מען האט אמאל געפרעגט רבי נתן זכרונג לברכה צי ער איז דער בעל תפלה פון וועם דער רבי רעדט, ווייל דער רבי דערציילט דאך אז דער בעל תפלה האט ארויס געגעבן ספרים פון תפילות און דאס געגעבן פאר זיינע מענטשן אז זיי זאלן מתפלל זיין אין דעם, און רבי נתן האט דאך ארויס געגעבן די ליכטיגע 'ליקוטי תפילות', האט רבי נתן געענטפערט: "דער רבי איז דער בעל תפלה, און אויב בין איך פונעם בעל תפלה'ס מענטשן - בין איך דער מליץ".

און די לייט פון דעם בעל תפלה (וואס זיי זענען פריי דארט גווען ביי דער מדינה כנ"ל) זיי האבן זיך אומגעקערט צו זייער ארט. און זיי האבן דערציילט דעם בעל תפלה פון די נארישקייט פון דער מדינה ווי זיי זענען אזוי פארנארישט גיווארן אין פארפירט גיווארן אין דער תורה פון געלט. און אז זיי ווילן שוין ארויס פון זייער מדינה אין אן אנדערע מדינה (וואס דארט מאכט מען געלט כנ"ל) און זיי ווילן זיך שוין מאכן שטערן און מזלות (כנ"ל) האט זיך דער בעל תפלה אנגירופן ער האט מורא אז זיי זאלן נישט נאך מער פאר פירט ווערן ווייטער. דער נאך האט מען דאס געהערט אז זיי האבן זיך שוין גימאכט נאטין (כנ"ל). האט זיך דער בעל תפלה אנגירופן. האט דאס האב איך גימיינט דערפאר האב איך מורא גיהאט (דיינו דאס וואס ער פלעגט אלץ זאגן ער האט מורא אז זיי זאלן נישט נאך אנדער פארפירט ווערן האט ער דאס גימיינט).

פארגעסט פונעם אייבערשטן

אפילו א מענטש זינקט אין תאוות ממון, וואס דאס איז א ביטערע תאוה, פון דעסט וועגן ווילאנג ער געדענקט נאך דעם אייבערשטן, איז נאכנישט געפערליך, אבער איינמאל ער מאכט שוין פון געלט גאט'ן, כאילו די געלט פירט די וועלט חס ושלום, און פארגעסט פונעם אייבערשטן, איז גאר ביטער.

האט דער בעל תפלה גרויס רחמנות אויף זיי גיהאט. האט ער זיך קיינעם גווען. ער וועט אליין אהין גיין. טאמער וועט ער זיי ארויס פירן פון זייערע נארישקייט.

דער רבי האט רחמנות

דאס איז מורא'דיגע התחזקות פאר אונז, דא זעט מען דאס רחמנות פונעם רבי'ן, דער מדינה איז געווארן אוועק געפירט אזוי ווייט פונעם גושן וועג, דאך האט דער רבי אזוי רחמנות געהאט אויף זיי, און געזאגט אז ער גייט פרובירן זיי ארויסצופירן פון זייער נארישקייט, אפילו עס איז נאר געווען א ספק צי ער וועט דאס קענען באווייזן, און צום סוף האט ער זיי טאקע ארויס גענומען פון זייער תאוה.

תאוות ממון

דער רבי זאגט ווייטער אין די מעשה, אז דער גבור האט געזאגט פאר'ן בעל תפלה: "איך האב געהערט פונעם קעניג אז פון אלע

תאוות קען מען ארויס נעמען דעם מענטש חוץ א מענטש וואס איז אריין געפאלן אין תאוות ממון", ווייל אפילו ווען א מענטש פאלט אריין אין תאוות ניאוף רחמנא לצלן, קומט אבער א הייליגע צייט, ווי יום הקדוש, דער טאג אין יאר וואס ערדער איד טוט תשובה, פארעכנט זיך דער מענטש וואס טו איך דא אויף דער וועלט, און דער מענטש האט תרטה אויף זיינע שלעכטע מעשים, אבער ווער עס ליגט אין 'תאוות ממון', האט קיינמאל נישט תרטה דערויף, נישט וואוסענדיג אז ער טוט בכלל עפעס שלעכט.

מען ראנגלט זיך ווייטער

דאך זאגט דער רבי (לקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן כה): "רב העולם נלכדו בזה - הינו בתאוות ממון", רוב וועלט זענען געבער געכאפט אין תאוות ממון, "והממון הורגת וממית אותם", מען כאפט נישט אז די געלט הרג'עט דעם מענטש. וואס איז די עצה? "ואי אפשר להנצל מזה, כי אם על ידי הצדיק", נישט דא קיין עצה ארויס צו קריכן פון די תאוה, נאר דורך דער צדיק; אז מען איז אביסל טועם פון הייליגן רבי'ן טראכט מען שוין נישט אזוי סאך פון געלט. עס גייט טאקע נישט אין איין מינוט, מען ווערט מקורב צום רבי'ן און מען לערנט דעם רבי'נס ספרים, און מען ראנגלט זיך ווייטער אין די תאוה און אין אנדערע זאכן, אבער צום סוף איז מען זוכה ארויס צו קריכן דערפון.

נישט אינטערעסירט אין געלט

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו פלעגט אלץ זאגן: "ברוך השם איך בין זיין פון תאוות ממון"; איך קען דאס נישט זאגן, אבער ברוך השם איך ליג נישט אין תאוות ממון, ווייל אז מען לערנט דעם רבי'נס ספרים, וואו דער רבי חזר'ט מיט אונז נאכאמאל און נאכאמאל אמונה, איז מען שוין נישט אינטערעסירט אין געלט.

זיבן נומערן אין דיין באנק אקאונט?!

פאריאר בין איך איינמאל געווען אין בית המדרש קארלסבורג, קומט צו איינער צו מיר, זאגענדיג, איך הער דייןע שיעורים און איך האב זייער הנאה דערפון, אבער, (ער נעמט זיך שרייען): "דו מאכסט חזק פון געלט, דו שטעלסט זיך אהער ווי דו דארפסט נישט קיין געלט; זאג מיר, דו וואלסט ווען נישט געוואלט זען, היינט אינדערפרי, זיבן נומערן (א מיליאן דאלער) אין דיין באנק אקאונט?!" עס איז קיינמאל נישט אינטערעסאנט צו ענטפערן, האב איך זוגעשאקלט דעם קאפ אויף "יאה", האט ער געשריגן ווייטער: "אה, קומט אויס דו רעדסט סתם..."

איך האב נישט קיין באנק אקאונט

אים האב איך נישט געענטפערט, אבער באמת האב איך טאקע נישט קיין באנק אקאונט; (טרערף נאך איין ראש ישיבה אין די וועלט וואס האט נישט קיין באנק אקאונט). ווען איך האב געעפנט די ישיבה האב איך איבער געגעבן מיין אקאונט פאר די ישיבה. די ישיבה'ס באנק אקאונט הייסט 'אך טוב וחסד', פארוואס? ווייל א יאר נאך מיין חתונה האט מיין זיידע זכרונג לברכה מיר געגעבן, אזוי ווי משולחים קומען אלץ קלאפן ביי זיין טיר פאר צדקה, און ער האט דאך גארנישט געהאט, ער איז געזיצן א גאנצן טאג און געלערנט, וויל ער זיי נישט אוועק שיקן מיט ליידיגע הענט, דערפאר זאל איך אים העלפן מיט צדקה; איך זאל גיין נאך געלט און אים ברענגען דאס געלט, און ער וועט דאס אויסטיילן פאר צדקה. האב איך אים געפרעגט וועלכע נאמען איך זאל געבן פאר דעם קופה, האט ער געזאגט "אך טוב וחסד", האב איך געעפענט דעם באנק אקאונט 'אך טוב וחסד'. דערנאך ווען איך האב געעפענט די ישיבה, האב איך עס איבער געגעבן פאר די הנהלת הישיבה.

פועל'ן זייער שיינע זאכן

(אגב, דעמאלט ווען ענער האט געשריגן אויף מיר, האב איך געבעטן דעם אייבערשטן פאר ישועות, ווייל אז מען האלט זיך איין

ווען איינער איז מבזה, קען מען דעמאלט פועל'ן זייער שיינע זאכן, איך האב געבעטן פאר שידוכים און קינדער).

דעם טשעק בוך לאזט מען דא

געלט לאזט מען דא, דעם טשעק בוך לאזט מען דא, אויף יענע וועלט געמט מען גארנישט מיט, גאר דיין טלית בייטל וועסטו מיט נעמען, דיין ציצית וועסטו מיט נעמען. מען מעג גיין מיט ציצית אונטער די העמד, אבער גיי מיט ציצית, פריי זיך מיט דיין ציצית, קוש דיין ציצית.

קושט די מזוזה

דיין קושן די מזוזה וועסטו מיט נעמען; איך זיך א גאנצן טאג אויסגעדרייט מיט'ן פנים צו די בחורים, בחורים גייען און קומען אין ישיבה, קען מען זען אויף א בחור צי ער האט יראת שמים, אויב ער קושט די מזוזה. די וואך איז אריין געקומען אין ישיבה א גייער בחור, האב איך גלייך געזען אויף אים אז ער האט יראת שמים, ער קושט די מזוזה. מוהרא"ש זכרונו לברכה דערציילט, אז צום הייליגן חתם סופר זכותו יגן עלינו זענען געקומען צוויי בחורים זיך פארהערן די הוראה, איינעם האט ער פארהערט, און דעם צווייטן האט ער געהייסן צוריק קומען מארגן, דעם אנדערן טאג ווען דער צווייטער איז צוריק געקומען האט ער אים ווידער געזאגט: "קום צוריק מארגן", דעם דריטן מאל האט ער זיך שוין אינגאנצן ארויסגעדרייט פון אים פארהערן.

פארגעסן צו קושן די מזוזה

האט זיין זון אים געפרעגט: "טאטע, פארוואס האסטו דעם ערשטן גלייך פארהערט און געגעבן א כתב הוראה, און דעם צווייטן האסטו געהייסן עטליכע מאל צוריק קומען, און צום סוף פארשיקט?" האט דער הייליגער חתם סופר געענטפערט: "איך האב באמערקט ווי דער צווייטער קומט אריין און קושט נישט די מזוזה, האב איך אים געהייסן צוריק קומען, טראכטנדיג אפשוך פון גרויס פחד האט ער פארגעסן צו קושן די מזוזה, אבער נאכ'ן זען דריי מאל ווי ער קושט נישט די מזוזה, קען איך אים נישט געבן קיין היתר הוראה, ווייל אז ער האט נישט קיין יראת שמים קען איך אים נישט מאכן פאר א רב!"

זינגערס - מנהיגי ישראל

דיין פיאות וועסטו מיט נעמען, דיין בארד וועסטו מיט נעמען; די הייליגע בארד ברענגט אראפ אלע קדושות און אלע השפעות אויף א מענטש (עין זר הקדוש פרשת נשא, קלה). מיט א בארד שעמט מען זיך נישט; ליידער זענען דא יונגע בחורים וואס הייבן זיך אן ציפן די בארד, ווילנדיג אויסקוקן ווי דער מנהיג ישראל, היינט זענען די זינגערס די מנהיגי ישראל, ווייל אלע בחורים קוקן אויף זיי, ווי זיי וואלטן געווען 'די זאך' - וועם עס איז גוט נאכצומאכן, דער זינגער שערט זיין בארד ווי א קמץ, און א צווייטער ווי א פתח, און דער דריטער ווי א צירי...

דער זינגער האט א לאנגע בארד

נאכ'ן שבת התועדות (שבת קודש פרשת ויקרא העעל"ט) איז מיר צוגעקומען א בחור זאגן: "עס איז געווען א הערליכע שבת התועדות, אויסער איין זאך, דער שפילער און די זינגערס האבן נישט געהאט קיין הענט און פיס..." האב איך אים געפרעגט: "פארוואס? אז דער זינגער האט א לאנגע בארד קען ער שוין נישט זינגען שיינן?! נאר אויב ער האט טייטע הויזן, און מען קען זען זיין קאלירטע זאקן - זינגט ער שיינן?!" דער בחור ווייסט בכלל נישט וואס מיינט זינגען שיינן, אז ער האט א בארד איז עס נישט שיינן...

די בארד שאקלט זיך מיט...

ביי מיר איז דאס געווען די שענסטע זאך, צו זען ווי די זינגערס זינגען און די בארד שאקלט זיך מיט... ווייל קינדער גייען דאך אלץ צו די מוזיק, זיי האבן ליב צו שטיין וואו עס איז פרייליך, איך געדענק נאך ווען איך בין געווען א קינד פלעג איך שטיין ביי חתונות א גאנצן צייט

ביי די מוזיק, און אז דער זינגער גייט אן א בארד, דאן גייט דאס אריין אין די קינדער, א קמץ בארד, א צירי בארד און א פתח בארד!?!...

אלטע חשבונות

דיינע שיינע שבת'דיגע סעודות וועסטו מיט נעמען אויבן אין הימל; גיי אהיים רעד שיינן צו דיין ווייב, געב איר גוטע ווערטער. אוי איז דא א יצר הרע אויף דעם, אוי איז דאס גאוה, מען טראכט: 'אז מיין ווייב וועט טון אזוי און אזוי, וועל איך רעדן שיינן צו איר', אדער טראגט מען אלטע חשבונות מיט זיך, וואס צוליב דעם קען מען שוין נישט רעדן שיינן, און די ווייב ווייסט אפילו נישט וואס זיינע חשבונות זענען.

די קאפ איז פארשמירט מיט עבירות

און דאס קומט פון עבירות, ווייל אז די גאנצע קאפ איז פארשמירט מיט עבירות רחמנא לצלן, ווערט אן 'ערוב טוב ורע', עס ווערט אויפגעטוישט ביים מענטש דאס גוטס און שלעכטס, אנשטאט דער מענטש זאל דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף זיין ווייב, איז ער פארגומען צו טראכטן אז זי איז א שלעכטע און נישט גוטע.

ווער האט דיר געהייסן גיין שלאפן...

אז דו קומסט אהיים פון בית המדרש און דו זעסט ווי די גאנצע הויז איז נאך איבער געדרייט פון נעכטן, איז דיין ווייב נישט שולדיג, זי קומט דיר גארנישט, ווער האט דיר געהייסן גיין נעכטן שלאפן מיט אן איבער געדרייטע טיש?! ביי מיר גרייט מען שוין אן גלייך נאך די סעודה פרייטאג צו נאכטס פאר שבת צופרי, אלע עסן זענען שוין גרייט, אויסער דאס וואס דארף נאך בלייבן אין פרידזשעדער איבער נאכט; נאר די שיינע סעודות געמט מען מיט אויף יענע וועלט.

רבי שמעון בן יוחאי פאר זיין הסתלקות

עס קומט יעצט ל"ג בעומר, שטייט אין זהר הקדוש (האינונו רפח) אז דער הייליגער תנא רבי שמעון בן יוחאי האט אויפגעהויבן זיינע הענט אפאר שעה איידער זיין הסתלקות, אין טאג ל"ג בעומר, און געזאגט: "איך בין מעיד אויף מיר אז איך האב זיך געוואשן צו אלע דריי סעודות יעדע וואך שבת, מיין גאנצע לעבן. און דערפאר דארף איך נישט פאסטן, ווייל ווער עס איז זוכה צו עסן דריי סעודות שבת איז זוכה צו האבן אמונה שלימה", מיט דעם האט זיך רבי שמעון בן יוחאי בארימט און זיך מחיה געווען אין טאג פון זיין הסתלקות.

יעדן שבת איז עס געווארן א טייטלבוים

[די ספרים פראגען שוין, ווי אזוי קען זיין אז זיין גאנץ לעבן האט ער יעדע וואך געגעסן דריי סעודות שבת, ער איז דאך געווען באהאלטן אין די מערה פאר דרייצן יאר, און דארט איז נישט געווען קיין חלה, נאר א באקסער בוים, און אויף באקסער קען מען נישט יוצא זיין סעודות שבת. האב איך געזען א תירוץ, אז יעדן שבת איז דער באקסער בוים געווארן א טייטלבוים (ספר מדרש תלפיות, אות חית, ענף חרוב), און אויף טייטלען איז דא א שיטה אז מען קען יוצא זיין דערויף סעודות שבת (עין פרי מגדים, אשל אברהם, אורח חיים, סימן רעג, סעיף קטן יא), ווייל טייטלען זעטיגט (עין מגן אברהם אורח חיים, סימן רח, סעיף קטן כה)].

אלץ געווען מלא שמחה

וואס האט א מענטש פון זיין געלט? מיט געלט און אן געלט - ביי ביידע גייט דאס לעבן אריבער די זעלבע. עס איז אוועק אונזער חבר ר' יצחק ראזענבערג עליו השלום; געב א קוק, ער האט נישט געהאט קיין הויז און געלט, ער האט נישט געהאט קיין באנק אקאונט מיט וואס זיינע קינדער זאלן זיך צעטיילן, און וואס האט אים געפעלט? ער איז אלץ געווען מלא שמחה, ער האט מיט יעדן געזעצט, פאר יעדן געגעבן א שמייכל.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.